

KILDE

Hold religionen indendørs

Uddrag af debatindlæg af Anders Fogh Rasmussen bragt i avisen Politiken, 20. maj 2006. Anders Fogh Rasmussen var i 2006 statsminister og formand for partiet Venstre.

Det danske samfund er præget af en stærk sammenhængskraft. Det er en betydelig styrke i henseende til at sikre fremskridt og stabilitet. Men sammenhængskraften bliver i disse år udfordret af en tiltagende religiøst betonet debat af mere uforsonlig* karakter. For at sikre en fortsat stærk sammenhængskraft i fremtiden er det derfor efter min opfattelse ønskeligt, at religion kommer til at fylde mindre i **det offentlige rum**.

Naturligvis kan og skal vi ikke lægge begrænsninger på religiøse ytringer. Det ville stride mod ytringsfriheden. Ja, kritisk debat om religion er tilmed en vigtig del af ytringsfriheden - ligesom kritisk debat om enhver form for autoritet i samfundet er vitalt* for et frit folkestyre. Men vi skal skelne mellem religion og politik. Religionen, troen og de religiøse bud er for mig først og fremmest et personligt anliggende for den enkelte. [...]

Den religiøse overbevisning påvirker naturligvis personens holdninger til mange af de temaer, der diskuteres i det offentlige rum, ligesom troen for nogle også er en tilskyndelse til bestemte handlinger, deltagelse i det offentlige liv, frivilligt arbejde eller andet. På den måde påvirker troen både holdninger og handlinger. Det er uomgængeligt. I den forstand vil religionen altid være til stede i det offentlige rum - i hvert fald i et frit samfund.

Det afgørende i den sammenhæng er imidlertid, hvordan religionen påvirker samfundet og dets indretning. I mit syn på religion og samfund er jeg stærkt påvirket af Jesu berømte ord: Giv kejseren, hvad kejserens er, og Gud, hvad Guds er. [...]

Staten har ikke - og skal ikke have - nogen religion. Grundloven skal derfor ikke blot sikre det enkelte menneskes trosfrihed imod indblanding fra staten, men også sikre staten, imod indblanding fra religionen.

UFORSONLIG: når man ikke er villig til at lytte til en andens argumenter eller prøve på at forstå dem.

VITALT: nødvendigt eller vigtigt.

KILDE

Dansk Muslimsk Manifest

Dansk-muslimsk manifest er et statement fra 2021. Manifestet beskriver i 43 punkter forskellige udfordringer, som muslimer kan opleve i deres hverdag i Danmark. Manifestets formål er at udvikle samtalen om islam i Danmark. Manifestet er skrevet af imam Naveed Baig og muslim og islamolog Kasper Mathiesen.*

Manifestet findes på hjemmesiden www.danskmuslimskmanifest.dk

Manifestpunkt 1: Islam og Demokrati

Folkestyret udfolder sig på vidt forskellige niveauer af samfundet. Uden borgerens oprigtige* engagement falder samfundet fra hinanden. Danske muslimer skal bidrage til folkestyret på alle niveauer og på lige fod med alle andre og bør søge større deltagelse i det partipolitiske system. Dette vil øge sammenhængskraften og tilliden i den bredere danske befolkning og være med til at udvikle samfundet i en endnu mere frugtbar retning.

Manifestpunkt 2: Islamisk Samfundsetik

Islam er foreneligt med det danske samfunds moralske grundværdier: personlig frihed; retfærdighed og værdighed for alle skabninger; solidaritet; lovlighed; loyalitet over for **staten** og samfundet; gensidig tillid og respekt; omsorg for de svageste; foragt for korrupsion og nepotisme; borger-inddragelse og kollektivt medansvar.

ISLAMOLOG: en person, der har studeret islam på universitet.

OPRIGTIG: som opfører sig i overensstemmelse med sine meninger og følelser.

KILDE

Politikere: I orden at blande kristendom ind i politik

Uddrag af artikel af Claus Vincents og Tobias Stern Johansen bragt i Kristeligt Dagblad, 14 april 2015. I artiklen interviewes en række politikere.

Tidligere har politikere som Kamal Qureshi og Simon Emil Ammitzbøll talt for at holde tro uden for politik, ligesom daværende statsminister Anders Fogh Rasmussen (V) i 2006 ønskede religion ud af det offentlige rum. Men SF's kirkeordfører*, Pernille Vigsø-Bagge, tror ikke på, at man kan "træde ind i et værditomt rum og lave politik".

"Politikere er mennesker, mennesker tror på noget, og den tro præger deres politiske holdninger," [...] siger hun.

Lignende holdninger finder man blandt politikere på den borgerlige fløj. Man er ikke to mennesker, når man er kristen politiker, påpeger Venstres Esben Lunde Larsen, som har skrevet ph.d. om Grundtvigs frihedsbegreb:

"Man kan bestemt lave politik på kristendom. Kristendommen siger, at hvert menneskeliv har værdi, og det kan for eksempel påvirke ens holdning til aktiv dødshjælp. Man bærer troen med sig, men man bruger politiske argumenter, ikke teologiske*."

Der er en årsag til, at man som politiker er sat fri i samvittighedsspørgsmål*, understreger Esben Lunde Larsen.

"For den frihed handler jo om det enkelte menneskes overbevisninger og forhold til for eksempel Gud," siger han. [...]

Den konservative Per Stig Møller er inde på noget af det samme:

"Hvis man siger, at kristendommen ikke må spille en rolle for ens politik, har man misforstået, at politik ikke kommer af ingenting, men kommer af den enkeltes grundopfattelse, der er baseret på ens etik, moral eller religion, hvad enten man er kristen, muslim eller buddhist."

ORDFØRER: person, som udtaler sig på vegne af en gruppe – her et politisk parti.

TEOLOGISKE: argumenter der kommer fra kristendommens forståelse af Gud.

SAMVITTIGHEDSSPØRGSMÅL: et svært moralsk spørgsmål, som en person må tænke længe over og tage stilling til ved hjælp af sin egen samvittighed. Samvittighedsspørgsmål kan fx handle om retten til abort eller aktiv dødshjælp.

KILDE

Religiøse aktørers deltagelse i den offentlige debat

Film produceret af Folkekirkens Skoletjeneste Vestegnen. I filmen interviewes Niels Valdemar Winding, der er lektor og forskningsleder på Institut for Tværkulturelle og Regionale Studier på Københavns Universitet.

I filmen beskriver Niels Valdemar Winding, hvordan religiøse aktører kan opleve, at det er svært at blive inddraget i den offentlige debat.

Scan QR-koden og se filmen.

LOVGIVNING

DANMARKS RIGES GRUNDLOV

- om retten til trosfrihed

Kapitel VII

§ 67

Borgerne har ret til at forene sig i samfund for at dyrke Gud på den måde, der stemmer med deres overbevisning, dog at intet læres eller foretages, som strider mod sædeligheden eller den offentlige orden.

§ 68

Ingen er pligtig at yde personlige bidrag til nogen anden gudsdyrkelse end den, som er hans egen.

§ 69

De fra folkekirken afvigende trossamfunds forhold ordnes nærmere ved lov.

§ 70

Ingen kan på grund af sin trosbekendelse eller afstamning berøves adgang til den fulde nydelse af borgerlige og politiske rettigheder eller unddrage sig opfyldelsen af nogen almindelig borgerpligt.

LOVGIVNING

LOV OM FOLKESKOLEN

– folkeskolens formål

Folkeskoleloven § 1

Stk. 3

Folkeskolen skal forberede eleverne til deltagelse, medansvar, rettigheder og pligter i et samfund med frihed og folkestyre. Skolens virke skal derfor være præget af åndsfrihed, ligestilling og demokrati.